Tweede Kamer der Staten-Generaal 2

Vergaderjaar 2014–2015 Aanhangsel van de Handelingen

Vragen gesteld door de leden der Kamer, met de daarop door de regering gegeven antwoorden

1997

Vragen van het lid **Gerbrands** (PVV) aan de Staatssecretaris van Volksgezondheid, Welzijn en Sport over *het bericht «Tarieven Wmo over de kop»* (ingezonden 1 april 2015).

Antwoord van Staatssecretaris **Van Rijn** (Volksgezondheid, Welzijn en Sport) (ontvangen 20 april 2015).

Vraag 1
Kent u het bericht «Tarieven Wmo over de kop»?[1]

Antwoord 1
Ja.

Vraag 2, 3
Waarom zijn er zulke grote verschillen tussen verschillende gemeenten in het tarief ontstaan, en welke consequenties heeft dit voor de kwaliteit van zorg? Vindt u deze grote verschillen wenselijk? Zo nee, hoe gaat hij ervoor zorgen dat deze tariefverschillen minder groot worden?

Antwoord 2, 3
Op grond van de Wmo 2015 dragen gemeenten en door hen gecontracteerde aanbieders de verantwoordelijkheid voor de kwaliteit en de continuïteit van de maatschappelijk ondersteuning. De Wmo 2015 bevat hiertoe in opzet de noodzakelijke waarborgen voor de cliënt, maar ook voor de aanbieders. Voor de cliënten geldt dat indien wordt geconstateerd dat ondersteuning noodzakelijk is en de cliënt deze niet zelf, ook niet met behulp van zijn omgeving kan organiseren, een passende voorziening dient te worden verstrekt. Dit betekent onder meer dat de ondersteuning dient aan te sluiten op de specifieke ondersteuningsbehoefte en de kenmerken van de persoon en diens situatie. Voor zowel de algemene als de maatwerkvoorzieningen die ter uitvoering van de Wmo 2015 worden ingezet, geldt dat deze moeten voldoen aan de in de wet opgenomen basisnorm voor kwaliteit. De gemeenteraad is gehouden bij verordening, ter uitwerking van deze basisnorm, te expliciteren welke eisen aan de voorkomende voorzieningen worden gesteld, waaronder de eisen ten aanzien van de deskundigheid van de in te zetten beroepskrachten. Daar waar

[1] Binnenlands bestuur, 30 maart 2015

ah-tk-20142015-1997
ISSN 0921 - 7398
’s-Gravenhage 2015

de cliënt de ondersteuning als niet passend beschouwt, heeft hij de mogelijkheid van bezwaar en zo nodig beroep.
Daarbij is – ook als waarborg voor aanbieders – in de wet vastgelegd dat gemeenten niet alleen mogen gunnen op basis van prijs, maar in ieder geval ook de gestelde eisen aan de kwaliteit van de voorzieningen expliciet moeten betrekken als criteria bij een aanbesteding. Voorts regelt de wet dat er sprake moet zijn van een goede verhouding tussen de prijs voor de levering van een voorziening en de aan die voorziening gestelde kwaliteitseisen. Hierbij dient de gemeente rekening te houden met de daarvoor benodigde deskundigheid van beroepskrachten en de voor hen geldende arbeidsvoorwaarden.
Met de Wmo 2015 wordt een gemeentelijke beleidsvoering beoogd die aansluit op de lokale problematiek en mogelijkheden. Daarbij geldt de opdracht voor gemeenten en aanbieders om tot maatwerk voor de cliënt te komen. Een logisch gevolg hiervan is dat er gemeentelijke verschillen zijn; verschillen in beleidskeuzes, verschillen in ondersteuningsarrangementen en verschillen in tarieven. De tarieven komen tot stand door middel van onderhandeling van gemeenten met aanbieders waarbij, rekeninghoudend met de verschillende relevante factoren, lokaal verschillen in prijs ontstaan.
Het bericht «Tarieven Wmo over de kop» bevat een overzicht van tarieven van verschillende gemeenten voor voorzieningen van begeleiding en dagbesteding, zonder dat inzicht wordt geboden in de inhoud van de achterliggende contracten en de ondersteuningsbehoeften en kenmerken van de cliënten waarvoor de betreffende voorzieningen worden ingekocht. Op basis van dit overzicht kan niet geconcludeerd worden dat de kwaliteit en continuïteit van voorzieningen aan cliënten onvoldoende gewaarborgd wordt door gemeenten. Ook kan op basis van deze informatie niet vastgesteld worden dat er sprake is van door gemeenten en aanbieders afgesproken tarieven waarbij niet wordt voldaan aan de wettelijke voorwaarde van een goede verhouding tussen de prijs voor de levering van een voorziening en de aan die voorziening gestelde kwaliteitseisen.
Ik ga er vanuit dat gemeenten en aanbieders binnen het wettelijk kader hun verantwoordelijkheid nemen en hierbij onder meer tot passende afspraken over tarieven komen. Ik zie dan ook op dit moment geen aanleiding om aanvullende maatregelen te treffen.

Vraag 4
Bent u bereid onderzoek te verrichten naar de gevolgen van de grote tariefverschillen voor de inwoners per gemeenten?

Antwoord 4
Onder verwijzing naar mijn antwoord op de vragen 2 en 3 zie ik geen aanleiding om specifiek onderzoek in te stellen naar tariefverschillen. De kwaliteit en de continuïteit van de maatschappelijke ondersteuning heeft uiteraard mijn aandacht, ook in mijn gesprekken met de betrokken organisaties. Via de periodieke voortgangsrapportages zal ik u daarover informeren.